Itē miſerere mei qm̄. Tribulacōēs cordis mei multi-
plicate ſūt et de aduerſitatibꝫ) exterioribꝫ (que ineuita-
biles ſūt) hijs qui pie in criſto viuere volūt (erue me)
Vide hūilitatē meā) in corde et habe eam gratā (et
laborē meū) in corpe ⁊ hijs ſacrificijs placatus (dimitte
vniuerſa delicta mea) Reſpice inimicos meos) ad re-
primendū eos (qm̄ multiplicati ſūt) nō ſolū foris infide-
les ſꝫ etiā intus in eccl̄ia nō deſūt falſi xpiani (et odio iniu
ſto) q̄ ſine cauſa (oderīt me) ſine intermiſſiōe me pſeq̄n-
tes. Cuſtodi animā meā) ab eoꝝ fraudibꝫ ne declinē
ad ſequelā eoꝝ (et erue me) ſi forte inſurgāt aduerſum
me et ſi nō p aliud ſaltē ideo ut (ſpes mea) quā habeo de
te (nō ſit michi ad confuſionē.

Ideo erue me q: Boni adheſerūt michi) nam (inno-
centes) qui nec actu nec voluntate nocere voluerūt (et
recti) q̄ in bono pficere ſtuduerūt (adheſerūt michi) cō
ſenſiōe cordis ⁊ vnius volūtatis (q: ſuſtinui te) paciē-
ter aduerſitates ſuſtinēdo. Libera deus iſrahel) po-
pulū tuū quē ad tuā viſionē pdeſtinaſti (ex omībꝫ tribu
lacōibꝫ ſuis) quibꝫ interius vel exterius opprimitur.

Pſalmus. xxv. in quo orat iuſtus a cōſortio malorū ſe-
parari. Vox viri iuſti.

Iudica me domine iudicio diſcrecō-
nis diſcernendo
me a peccoribꝫ ꝯdēnādis (q: innocēter ingreſſi viā huius
vite et i dn̄o ꝯfidēs nō ꝯfirmabor) deficiēdo ab innocētia
mea. Dixi dn̄e q: innocēs ego ſū. Proba me) tribu
lacōes immittēdo notū me (fac pbatū) et hoc nō ut inno
teſcat tibi q̄ oīa noſti ſꝫ m̄ et alijs. qd̄ poſt q̄ feceris (vre

cogitacōes meas) igne ſpūs ſancti ⁊ ſi quā viciorū ma
culā in me inueneis hāc oro (exuere) hanc ſpūs ſancti
calore ɔſume. ¶ Tempta me et vre dico nō preſūptiue
dico ſ; ut emēdacōnis gr̄a qm̄ Miſericordiā tuā toto
corde intueor) q̄ magna ſit ⁊ dulcis et i bonis tuis i qui=
bus ē (veritas) et iuſticia (ɔplacui) fiduciā habeo q̄ nō
ſines me ſupra vires meas temptari.
Quia complacui in veritate tua. Non apoſui cor meū
aut cōſenſi cōſilio eoꝝ) qui in traſcūtiū rerū q̄ vane ſūt
fruicōne beatitudinē ponūt quod eſt oim̄ iniq̄tatū cau=
ſa ⁊ ideo etiā (cū iniqua gerētibꝫ) .ſ. hereticis aut ſciſmati=
cis q̄ queſtionibꝫ pfidis ſcripturas diuinas depuare cō
tendūt (nō me aſſociaui) eoꝝ doctrinis ā impietatibꝫ
ɔmunicādo. ¶ Nō tm̄ vitaui ɔſiliū maloꝝ ſ; etiā Odi
in ɔgregacōnē ipam malignātiū) i malo pſeuerātiū (et
cū impijs) qui cultū dei impugnant (placitū nō habeo.
Sed inter innocentes conuerſabor inter quos poſitus.
Lauabo) et mūdabo p penitentiā a cunctis vicioꝝ
ſordibꝫ (opera mea ⁊ mentē in qua tanq̄ in altari) ſacri
ficiū ſpūs ɔtribulati tibi offero (circūdabo) virtutibus
et bonis moribꝫ quaſi ornamentis ornando.
Cōuerſabor. Inter innocētes ut audiā ⁊ addiſcā) eo=
rū exemplo ⁊ inſtructōne (quomodo te laudē) et cū di=
dicero exponā alijs aliqua de tuis operibꝫ que (omnia)
ſūt (mirabilia) ¶ Et ſi ecc̄ta tua adhuc habꝫ malos ad=
mixtos cū bonis. ego tm̄ Dn̄e dilexi) in ecclesia tua bo=
nos et ſanctos q̄ vita ⁊ doctrina ſūt (decor domus tue)
ſunt ⁊ locus (habitacōis glorie tue) qui a nō ſuā ſ; glo=
riam tuā querūt.
Et quia ita me habui ita dilexi domū tuā oro ut deus.
Ne pdas cū impijs) qui pietatē ⁊ cultū tuū abnegāt

animã meã) ꝑdendo vel puniẽdo eam nec (cũ viris qui
carnaliter viuũt) et ꝑmũ oderũt (vitã meã) quia me
valde diſſimiles ſũt. Quorũ opa iniuſta ſũt ⁊ iniqua
et dextera eoꝝ repleta ẽ munerib⁹) pro quib⁹ iuſticiã et
iudiciũ ſubuerterũt innocẽtes condemnarũt vexarũt vel
interfecerũt. Ego aũt innocẽter) ꝑ ſtudiũ ſancte vite
(ambulaui) et ideo (libera me) a ꝑdicõe impioꝝ futura
et in ꝑiculis huius vite (miſericordia tua) nõ deſerat me
ſed in oĩb⁹ me concomitetur.
Hoc fac dñe quia Dilectio mea ⁊ affectio) que faci-
le labi ſolet nõ receſſit a rectitudine fidei ⁊ iuſticie inter
cõcutientes hereſes ⁊ mũdi grauiter ſeuiẽtes anguſti-
as ſemꝑ ſtetit immobilis ⁊ ꝑſiſtẽs ĩ directo itinere mã-
datoꝝ tuoꝝ et ideo miſerẽ mei. qð ſi feceris ꝙ diu ero
in ꝯgregacõib⁹ hominũ publice (benedicã te dñe) lau-
dando et glorificãdo pro bñficijs michi collatis a te.

Pſalmus .xxvi. in quo vir iuſtus petit a deo grãm
ut ſic in pñti pugnãdo ꝑualeat ꝯtra hoſtes ſpiri-
tuales ut ꝑueniat ad regnũ.

Propheta exaltãs quẽquã hoĩm nõ timere quoniam a
deo fuerat illuminatus ait.

Dñs illuminatio mea illuminãs et docẽs me cõ-
tra tenebras ignorãtie (et fortitudo ſalutis mee) robo-
rãs infirmitatẽ meã ut in bello poſſim reſiſtere (quẽ ego
timebo?) nullũ vereor vel timeo hoſtẽ inſidiatorẽ vel pſe-
cutorẽ. Dñs ꝓtector vite mee) ipſe enĩ repellit omnes
impetus et inſidias hoſtiũ meoꝝ. (a quo ergo trepida-
bo) habendo talem ꝓtectorem? a nullo. Dixi non ti-
meo aliquẽ quia Dum) pſecutores nocẽ (appropiant